

PUBLICACIÓ MENSUAL
DE LA M. P. F. AVINYÓ

estel

Any I

Avinyó, febrer de 1936

Núm. 2

PÒRTIC

Era el dia 6 de febrer de l'any 1922, quan el cardenal de Milà, de nom Aquiles Ratti, per la providència de Déu quedava elegit per a suprem jerarca de l'Església. Pujava al soli pontifici quan encara no estaven del tot cicatritzades les ferides de la gran guerra i per això com a lema i norma de tot el seu regnat escolleix aquelles inspirades paraules de: «La pau de Crist en el regne de Crist».

Qui pari esment, prompte veurà que el Papa actual ha estat una de les providències més grans en els temps moderns. Ell en pujar al soli pontifici creu necessari que en els nostres dies els seglars ajudin el sacerdot en la conquesta del món per a Crist i per això la seva primera Encíclica posa ja els fonaments de ço que havia d'ésser la cristallització del seu ideal suprem. Ell serà el Papa de l'Acció Catòlica.

Poc després veu també que cal intensificar els treballs apostòlics als països d'infidels i com a bon Pare crida tots els cristians a fi de què per tots els mitjans possibles ajudin a la gran obra de la conversió del món pagà. Ell és el Papa de les Missions.

Més tard considera d'urgència aclarir i eixamplar alguns conceptes referents a la qüestió social d'un dels seus antecessors, Lleó XIII, i per aquest motiu publica l'encíclica «Quadragesimo Anno» que juntament amb la «Rerum Novarum» són el còdex imprescindible en aquest assumpte. Ell serà el Papa de la restauració social.

I quan, finalment, per les persecucions de varis Estats queden malparades la santedat de la família per mitjà del divorci i els drets de l'escola

catòlica amb l'intent de la implantació de l'escola única i laica, se sent també la veu serena del Príncep de Crist que amb diversos documents surt a la defensa del matrimoni, fonament de la família cristiana, i de l'escola confessional, forjadora de la joventut de profund sentiment religiós. Ell passarà a la història com a defensor impertèrrit dels drets de la família i de l'ensenyament cristià.

En acomplir-se, doncs, en aquest mes de febrer el catorzè aniversari de la seva coronació, ESTEL, portantveu de la M. P. F. d'aquesta localitat, no fa més que dedicar-li aquest nombre com a humil homenatge que de tot cor li ofereixen aquests petits soldats que volen formar en les rengleres del gran exèrcit seu, escampat ací i allà del món.

RETALLS D'HISTÒRIA

Colom i el descobriment d'Amèrica

En temps dels Reis Catòlics visqué un valent mariner que navegava per la mar Mediterrània i costes de l'Atlàntic. Aquest s'anomenava Cristòfor Colom, essent desconeguda la seva nacionalitat. La seva única preocupació era la nàutica, arribant per fi a excel·lir en ella. Aquest sempre deia als seus companys que travessant l'Atlàntic haurien de trobar una dreuera per anar a les Indies.

Un dia manifestà aquest seu desig al rei de Portugal, el qual refusà la proposta. Així mateix ho proposà més tard als Reis Catòlics i després de moltes deliberacions recolliren i feren seus els plànols de l'il·lustre navegant. Aquests li lliuraren per al seu famós viatge les tres caravel·les anomenades «Santa Maria», «Niña» i «Pinta».

Era el dia 3 d'agost de l'any 1492 quan Colom amb 120 tripulants partia del port de Palos (Huelva) i es dirigia a Canàries. Quan ja feia més de tres mesos que navegaven per

les mars inconnegudes, el dia 12 d'octubre del mateix any, Colom i els seus companys descobriren la primera illa del nou món que anomenaren de Sant Salvador. Poc després en descobriren altres tres anomenades Sta. Maria, Isabelina i Fernandina, anant últimament a la que avui és l'illa de Cuba. En retornar a Espanya trobà Colom els Reis Catòlics a Barcelona, allà els hi féu present d'indis, plantes i fruites rares que poblaven aquell clima. I Espanya, des d'aquest moment, prengué solemnement possessió d'aquell país.

Angel Pons i Sala (11 anys)

Catòlic: Els drets de l'Església, el sanejament de l'escola i la santedat de la família: heus aquí les necessitats més urgents de la Pàtria en les hores presents. Així ho ha dit el Papa per mitjà del Cardenal Arquebisbe de Toledo.

Escenes bíbliques

La història de Tobies

Ens conten els llibres del poble de Déu una història molt bonica d'una de les seves famílies més exemplars.

Vivia a la ciutat de Nínive un home anomenat Tobies, juntament amb la seva esposa i un fill. Eren tots ells molt bons, fent caritat als pobres, deixant diners als menesterosos i enterrant als morts.

Un dia quan Tobies, el pare, tornava de fer obres bones i estava bastant fadigat es va posar a descansar sota la barbacana de casa seva quan casualment li caigueren als ulls excrements d'oreneta, quedant de resultes d'això completament cec.

Pensant-se ell que es moriria aviat cridà un dia al seu fill i li donà consells formosíssims, dient-li entre altres coses que respectés sempre a la seva mare; que si tingués molt, donés molt als pobres i si tingués poc, els donés poc; que fos respectuós amb Déu, car llavors els homes també serien respectuosos amb ell. I per últim li digué que cerqués un company i que juntament amb ell anessin a la Mèdia, en una ciutat de nom Ragés, a demanar els diners que un home li devia. Aviat Tobies, el fill, trobà el company i al cap

de poc emprengueren el viatge cap aquelles terres llunyanes. Al final del primer dia hagueren de fer parada a les voreres del riu Tigris; allà es banyava Tobies quan, de sobte, vegé un peix molt gros que semblava que se'l volia menjar. A l'acte cridà a l'acompanyant i aquest li digué que no s'espantés, que agafés el peix per les agalles i que es quedés el fetge, el cor i el fel, car eren coses bones per a medicina.

Quan Tobies i l'altre jove arribaren a la capital de la Mèdia, Tobies s'estatjà a casa d'uns parents seus, mentre l'altre jove anà a cobrar el deute.

Com que anaven passant els dies i els dos vianants no retornaven a casa, la mare de Tobies cada dia mirava si ja els veia pel camí. Per fi un dia arribaren i quan el seu pare se'n va enterar, de seguida va sortir juntament amb el gos que de content saltava tot fent anar la cua. L'acompanyant manà que untessin els ulls del pare amb el fel d'aquell peix i, així que ho feren, a l'acte quedà curat. Llavors l'acompanyant es manifestà dient que era l'arcàngel Rafael, un dels set que estaven sempre a la presència de Déu.

Josep Pont i Coll (12 anys)

Ja sou subscriptor d'ESTEL? Ajudar els infants és elevar el grau de cultura del vostre poble per al dia de demà.

Els infants i el seu demà

Quin és l'ofici que us agrada més?

En aquesta pregunta tan important pel seu esdevenidor, mireu ja en l'infant, l'home del demà, la més diversitat d'aficions, i sinó llegiu:

A mi l'ofici que m'agrada més és de xòfer, perquè es pot anar a molts pobles i hom també es pot guanyar bé la vida.

Joan Monrós, 8 anys

De forner és l'ofici que em sembla fa més per a mi, perquè en fan els pares i, ademés, a l'hivern pots estar ben calent.

Lluís Iglésies, 9 anys

L'ofici que em plau més és de sabater per a poder anar ben calçat i, també, per a poder fer anar la gent ben calçats i mudats.

Adjutori Roma, 7 anys

L'ofici o més ben dit la vocació que jo més sento és la de capellà, perquè faré bé a la gent i faré forces bateigs i casaments.

Josep Perarnau, 7 anys

Contramestre és l'ofici que m'agrada més, perquè el meu pare en fa i m'agrada la fabricació.

Ramon Casals, 7 anys

Aviador és el que a mi m'agrada, per a poder-me guanyar bé la vida i volar com els ocells.

Lluís Casadessús, 7 anys

CRÓNICA PARROQUIAL

Reunió general. — Tal com estava ja anunciat, el diumenge dia 19 del mes passat, l'Associació de la M. P. F., d'aquesta, féu celebrar un ofici solemne per als socis, alumnes i benefactors traspassats durant l'any anterior.

La Junta ocupà un lloc de preferència i els alumnes hi assistiren en corporació.

Acte seguit es tingué la reunió general i després d'unes salutacions del senyor President i del Rnd. Capellà Mestre, es llegí l'estat de comptes i es proclamà la nova Junta de la manera següent: *President*, Jaume Soldevila; *Vice-president*, Ramon Morral; *Secretari*, Miquel Monrós; *Tresorer*, Miquel Costà; i *Vocals*, Josep Morral, Josep Guiteras, Pere Coll, Joan Puig i Jaume Vilarasau.

Balanç. — En el dia de la reunió general l'assistència a l'escola de la M. P. F. era: Escola diürna, 60 alumnes; escola nocturna, 26. Total, 86. El nombre de socis actuals és de 140.

Vetllada. — El dia de la Candelera celebraren una vetllada al Cafè de Dalt, les alumnes de les Missioneres de Crist Rei. Els actes foren molt variats i molt ben executats, sortint, el públic nombrós que hi assistí, molt complagut. Per molts anys!

Aplicació. — Els alumnes que durant el passat mes de gener han obtingut el major grau d'aplicació són: De la primera secció, Angel Pons i Sala; de la segona, Josep Pont i Coll; de la tercera, Adjutori Roma i Farré i de la quarta, Lluís Casadessús i Riera.